

har den til. Dette Spørgsmaal har været behandlet indenfor Prisreguleringskommissionen. Jeg skal gerne sige her, at jeg har taget den Stilling dertil, at det vil være forsvarligt at lade København alene faa Gavn af denne Beholdning, fordi det var en Forudsætning, den Gang, denne Rug og denne Hvede blev købt, at den skulde lægges op som en Reservebeholdning her inde i København, en Reservebeholdning, som man eventuelt kunde ty til i vanskelige Tider, hvis København f. Eks. skulde blive indespærret eller lignende, en Reservebeholdning, som altsaa kunde komme Indbyggerne her til gode. Det var den Forudsætning, man gik ud fra ved Indkøbet, og jeg synes, at den skulde man holde, og derfor vil jeg ikke have det mindste imod, at man overlader denne Reservebeholdning til København og overlader den til en Pris, der ligger under det, Varen er værd i dette Øjeblik. Jeg kunde tænke mig, at det er det, den højtærede Minister har stillet i Udsigt. Derved vilde de københavnske Rugbrødsfabrikanter komme i Besiddelse af et større Parti Brødkorn til en meget billig Pris, og det vilde da maaske være muligt at begrænse Rugbrødsprisen i København. Men jeg har dog forbeholdt mig indenfor Prisreguleringskommissionen nærmere at se de Priser, som skulde fastsættes for Brødet her i København, inden vi fra vor Side i Prisreguleringskommissionen gav endeligt Tilsagn med Hensyn til en saadan Ordning. Endelig forbeholdt jeg mig, at dersom der senere blev Tale om, at der af den Rug, som Staten vilde købe, skulde gaa noget til Provinserne, da maatte Provinserne selvfølgelig nyde samme Begunstigelser, som København i dette Tilfælde nyder. Da maatte de vedkommende Partier Rug sælges til en Underpris eller til en lignende Pris som den, Københavns Brødfabrikanter overtager den Beholdning til, som Staten ligger inde med.

Jeg har ønsket at give disse Oplysninger, fordi jeg tror, at det belyser den Omstændighed, at den højtærede Minister har været i Stand til at faa et saadant Løfte fra de københavnske Rugbrødsfabrikanter, og jeg kunde ønske at vide, om det ikke netop har været under Udsigten til dette, at Ministeren har faaet den Erklæring, han i Gaar oplæste. For hvis ikke Rugbrødsfabrikanterne paa den Maade blev i Stand til at holde Prisen nede og regulere den, tror jeg, at det ikke lykkes, hvis Maksimalprisen holdes i Kraft, at standse den Prisforhøjelse, der

er i Gang. Og i Modsætning til, hvad der fremføres navnlig fra Socialdemokraterne, vil jeg sige, at jeg har ikke det Indtryk, at de københavnske Rugbrødsfabrikanter har udnyttet den foreliggende Situation. Jeg har heller ikke det Indtryk, at Kornimportørerne i København har udnyttet den foreliggende Situation. Tværtimod: Jeg har den Opfattelse efter det Kendskab, jeg har til disse Forhold, at de københavnske Kornimportører ingenlunde har udnyttet al den Konjunktur-avance, de kunde have paa det Korn, de har indført fra Amerika, men at de tværtimod har solgt det her i Landet adskillige Kroner under den Pris, de maatte have, hvis de nu skulde købe Kornet fra Amerika. Jeg har den Opfattelse, at den Pris, vi i København for Øjeblikket har paa Rugbrød, kan i Forhold til Rugprisen ikke kaldes høj. Saadan er mit Syn paa dette Forhold, og dette har jeg ønsket aabent at sige.

Jeg kan ikke anerkende al den Kritik og al den Mistæneliggørelse, som er blevet rettet mod de københavnske Importører og imod de københavnske Rugbrødsfabrikanter. Jeg kan sige, at Maksimalprisen har virket modsat sit Formaal, og naar Landmændene er saa stærke Modstandere af Maksimalprisen, tror jeg, at det til syvende og sidst maaske ikke saa meget er paa Grund af, at de derved faar et direkte Tab, som meget mere, fordi man føler sin Retsopfattelse krænkede, og den højtærede Minister og Ministeriet kan være overbeviste om, at det, der finder Sted rundt om i Landet i dette Øjeblik, er netop dette, at man føler sin Retsopfattelse krænkede ved, hvad der er foregaaet, og man kan ikke finde sig i, at Grundlovsbestemmelsen og Bestemmelsen i Loven af 7. August skal praktiseres paa den Maade, som det er sket. Landmændene vil gerne bidrage til, at Brødpriserne sænkes og vil gerne tage deres Part af de Byrder, som derved foraarsages. Jeg kan i saa Henseende henvise til, hvad der som private Bestræbelser sker rundt om i Landet i dette Øjeblik, netop i Retning af at sænke Brødprisen.

Den ærede foregaaende Taler henviste til et Blad, „Aarhus Amtstidende“, og paaberaabte sig en Artikel i dette Blad. Det maa maaske være mig tilladt at paaberaabe mig en anden Artikel, som staar i et Blad, der staar det ærede Medlem meget nær, jeg tænker paa „Fyns Venstreblad“. Den Artikel, jeg tænker paa, er skrevet af en Mand, som jeg personlig